

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2005-150-0162
Dok.: LBN40943

Besvarelse af spørgsmål nr. 92 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes give udvalget en redegørelse om overgrebet på en 10-årig sønderjysk pige, herunder om anklagemyndighedens påstande og domstolenes kendelser og domme i sagen.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Statsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Jeg har i anledning af spørgsmålet anmodet Politimesteren i Tønder om en udtalelse, idet det er politimesteren, som forestår efterforskningen og varetager udførelsen af sagerne ved byretten.

Politimesteren har bl.a. oplyst følgende:

Politiet i Tønder fik den 4. august 2005 oplysninger fra en kilde, som er politiet bekendt, at en person NN på et landsted uden for Tønder angiveligt skulle misbruge sin 13-årige datter seksuelt, herunder ved fra omkring årskiftet 2004-2005 at have ”udlejet” hende til andre mænd.

Politiet identificerede den pågældende, som havde to hjemmeboende børn, en nu 11-årig pige (i det følgende kaldet pigen) og en noget yngre pige.

Der blev som følge af de foreliggende oplysninger indledt en efterforskning, bl.a. ved indhentning af kendelser om telefonaflytning og teleoplysninger i øvrigt.

Den 24. august 2005 blev NN anholdt. Han blev dagen efter fremstillet i et lukket grundlovsforhør sigtet for overtrædelse af straffelovens § 222, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 23, til dels jf. § 21 – medvirken til, dels forsøg på medvirken til samleje samt anden kønslig omgængelse med et barn under 12 år. Endvidere blev han sigtet for overtrædelse af straffelovens § 210 om ”incest”.

Han blev varetægtsfængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2 og 3 (gentagelsesfare og kollusionsfare). Retten tog ikke stilling til en begæring om varetægtsfængsling i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2 (hensynet til retshåndhævelsen).

NN er fortsat varetægtsfængslet, og han skal mentalundersøges.

Den 31. august 2005 blev en nu 74-årig mand anholdt. Han blev sigtet for overtrædelse af straffelovens § 222, stk. 2, subsidiært straffelovens § 224 ved i 5-8 tilfælde at have haft seksuelt samkvem med pigen. Endvidere blev han sigtet for medvirken til samme bestemmelser ved at have transporteret 2 mænd til pigens bopæl, selvom han var på det rene med, at de pågældende skulle have seksuelt samkvem med pigen.

Han blev begæret varetægtsfængslet under henvisning til retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3 (kollusionsfare) og stk. 2, nr. 1 (hensynet til retshåndhævelsen). Retten fandt ikke, at der forelå begrundet mistanke om, at den 74-årige havde haft samleje med pigen, og da han i øvrigt havde tilstået, og da pigen var i sikkerhed og faderen fængslet, fandtes der ikke at være grundlag for varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3. Retten fandt heller ikke grundlag for varetægtsfængsling af hensyn til retshåndhævelsen, og retten anførte følgende i sin begrundelse herfor:

”Som følge af sigtedes alder som 73-årig findes hensynet til retshåndhævelsen, uanset sigtelsernes alvorlige karakter, efter de foreliggende konkrete omstændigheder ikke at kræve, at sigtede varetægtsfængsles.”

Anklagemyndigheden kærede kendelsen. Vestre Landsret stadfæstede ved en kendelse af 2. september 2005 byrettens kendelse, idet landsretten i det hele henviste til byrettens begrundelse for afgørelsen.

Den 18. november 2005 idømtes den pågældende 1 år og 4 måneders fængsel, idet han blev dømt i overensstemmelse med sin tilståelse.

Han blev således dømt for overtrædelse af straffelovens § 224, jf. § 222, stk. 1, - anden kønslig omgængelse end samleje med et barn under 15 år - ved i perioden fra foråret 2005 til den 24. august 2005 på foranledning af faderen NN og som havde kontaktet tiltalte og tilbudt at han kunne have sex med pigen - 5 gange at have haft anden kønslig omgængelse end samleje med pigen, som tiltalte mente var 12 år gammel. Ved de 5 lejligheder masserede tiltalte pigens klitoris samt hendes bryster, samtidig med at hun masserede tiltaltes lem, hvorefter tiltalte lagde sig på ryggen, og pigen satte sig oven på hans ansigt, hvorefter han slikkede hende på kønsdelene. Endvidere havde pigen - bortset fra den 5. gang - suttet på tiltaltes lem.

Han blev endvidere dømt for overtrædelse af straffelovens § 224, jf. § 222, stk. 1, jf. § 21, jf. § 23, - medvirken til forsøg på anden kønslig omgængelse end samleje

med et barn under 15 år – ved på et tidspunkt mellem den 1. juni 2005 og den 31. juli 2005 på foranledning af faderen NN at have transporteret to ukendte mænd til faderens bopæl med henblik på, at de to mænd skulle have anden kønslig omgængelse end samleje med pigen.

Byretten anførte bl.a. følgende vedrørende strafudmålingen:

”Ved strafudmålingen finder retten, at der som skærpende momenter blandt andet må lægges vægt på karakteren og omfanget af de seksuelle krænkelser, herunder at de har haft en systematisk karakter. Endvidere findes det skærpende, at de seksuelle krænkelser er sket efter opfordring fra faderen NN, der tillige var til stede, mens krænkelserne stod på.

Ved strafudmålingen tages tiltaltes høje alder omvendt i betragtning.

...

Efter sagens grovhed finder retten ikke, at der er grundlag for - hverken helt eller delvist - at gøre straffen betinget.”

Pigen fik endvidere tilkendt 45.000 kr. i tortgodtgørelse.

Anklagemyndigheden havde nedlagt påstand om, at tiltalte idømtes fængsel i ikke under 2 år og 6 måneder.

Tiltalte ankede dommen til formildelse, og anklagemyndigheden har anket til skærkelse.

Anklagemyndigheden påstod ikke varetægtsfængsling efter dommen på baggrund af de to tidligere afsagte kendelser om varetægtsfængsling.

Den 7. september 2005 blev en 54-årig mand fremstillet i et lukket grundlovsforhør sigtet for at have haft samleje med pigen i ét tilfælde samt anden kønslig omgængelse end samleje i et andet tilfælde.

Anklagemyndigheden begærede ham varetægtsfængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2 (gentagelsesrisiko) og nr. 3 (kollusionsrisiko) samt stk. 2, nr. 1 (hensynet til retshåndhævelsen). Byretten varetægtsfængslede pågældende i 7 dage under henvisning til retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, hvorimod byretten ikke tog stilling til spørgsmålet om fængsling i medfør af stk. 2, nr. 1. Anklagemyndigheden kærede kendelsen til landsretten. Landsretten tog - ligesom byretten – ikke stilling til påstanden om fængsling af hensyn til retshåndhævelsen.

Den 7. november 2005 blev pågældende under en domsmandssag, der blev afholdt for lukkede døre, idømt fængsel i 1 år.

Han blev dømt for overtrædelse af straffelovens § 232 om blufærdighedskrænkelser, idet pigen kom nøgen ind i stuen, hvor tiltalte opholdte sig, hvorefter faderen

NN tilbød tiltalte at han kunne have sex med pigen, som faderen oplyste var 14 år, hvorefter tiltalte masserede og ”legede” med pigen og herunder berørte pigen i skridtet og på brysterne, medens pigen selv berørte sig underliv.

Han blev endvidere dømt for overtrædelse af straffelovens § 222, stk. 1, - samleje med et barn under 15 år - ved ca. 14 dage senere at have haft samleje med pigen.

Byretten anførte bl.a. følgende vedrørende strafudmålingen:

”Ved strafudmålingen finder retten, at der må lægges vægt på, at der er tale om to af hinanden uafhængige episoder, således at tiltalte 2 gange har indladt sig på seksuel omgang med pigen. Endvidere må det være skærpende, at de seksuelle krænkelser er sket efter opfordring fra faderen NN, der tillige var til stede, mens krænkelserne stod på.

Over for det anførte finder retten, at det kun i mindre omfang, til gunst for tiltalte, bør lægges vægt på, at det efter det foreliggende ikke er ham, de er initiativtager til den seksuelle omgang med pigen.

Med hensyn til samlejet, jf. forhold 2, bemærkes, at der ikke er grundlag for antage, at tiltalte har gennemført samlejet til sædafgang. Men efter tiltaltes bemærkning under telefonsamtalen med faderen NN den 24. august 2005 om, at pigen er ”lækker nok at ride på”, må det dog antages, at samlejet ikke har været af hel kort varighed.

Efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder finder retten herefter, at straffen passende kan udmåles til fængsel i 1 år.”

Pigen fik endvidere tilkendt en tortgodtgørelse på 30.000 kr.

Anklagemyndigheden havde nedlagt påstand om, at tiltalte blev idømt fængsel i et tidsrum mellem 1 år og 4 måneder og 1 år og 6 måneder.

Dommen er anket af anklagemyndigheden til skærpelse.

Anklagemyndigheden påstod pågældende varetægtsfængslet under anken under henvisning til retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1 (hensynet til retshåndhævelsen). Byretten løslod imidlertid pågældende. Anklagemyndigheden kærede byrettens kendelse, og kæremålet blev tillagt opsat virkning. Landsretten bestemte ved en kendelse af 8. november 2005, at pågældende skulle være varetægtsfængslet under anken.

Den 1. november 2005 blev en 61-årig mand fremstillet i et lukket grundlovsforhør sigtet for ét tilfælde af samleje med pigen, subsidiært anden kønslig omgængelse end samleje.

Han blev varetægtsfængslet under henvisning til retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1 (hensynet til retshåndhævelsen).

Han blev den 17. november 2005 under en tilståelsessag idømt fængsel i 1 år.

Han blev dømt for overtrædelse af straffelovens § 224, jf. § 222, stk. 1, - anden kønslig omgængelse end samleje med et barn under 15 år - ved på foranledning af og i forening med faderen NN at have haft anden kønslig omgang med pigen, idet han kom i telefonisk kontakt med faderen NN som spurgte, om tiltalte var interesseret i at have sex med en ung pige. Han rettede henvendelse på bopælen og i en periode på ca. 45 minutter onanerede samt suttede pigen, der var nøgen, skiftevis på tiltaltes og faderens penis.

Byretten anførte bl.a. følgende vedrørende strafudmålingen:

”Ved strafudmålingen finder retten, at der som skærpende momenter må lægges vægt på karakteren af den seksuelle krænkelse og det lange tidsrum som den seksuelle episode fandt sted over. Endvidere er det en skærpende omstændighed, at krænkelsen sker således at 2 mænd - tiltalte og faderen NN - under samme episode dyrker sex med pigen.

Over for det anførte finder retten, at det kun i mindre omfang, til gunst for tiltalte, bør lægges vægt på, at det efter det foreliggende ikke er ham, der er initiativtager til den seksuelle omgang med pigen.

Uanset at der alene er tale om en episode, og at der ikke er tale om samleje, finder retten efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder, at der bør udmåles en meget følelig straf, og straffen findes passende at kunne udmåles til fængsel i 1 år.”

Pigen fik endvidere tilkendt en tortgodtgørelse på 30.000 kr.

Anklagemyndigheden havde nedlagt påstand om fængsel i ikke under 1 år og 6 måneder.

Pågældende ankede dommen til formildelse, og anklagemyndigheden har anket til skærpelse.

Byretten bestemte efter anklagemyndighedens påstand, at pågældende skulle forblive varetægtsfængslet under anken, og landsretten stadfæstede kendelsen.

Politimesteren har endvidere oplyst, at anklagemyndighedens strafpåstande beror på et skøn over, på den ene side den foreliggende retspraksis, hvor strafudmålingen ses at være udtryk for en meget konkret vurdering af omstændighederne i de enkelte sager, og på den anden side de foreliggende forholds forskellige karakter og grovhed.

Politimesteren har tillige oplyst, at der henholdsvis den 4. oktober, 17. november og 1. december 2005 er blevet varetægtsfængslet yderligere 3 personer i sagen.

Jeg kan henvise til politimesterens oplysninger og skal endvidere bemærke følgende vedrørende spørgsmålet om strafudmålingen:

Som det fremgår ovenfor, er samtlige tre byretsdomme anket til landsretten med påstand om skærpelse af den idømte straf. Baggrunden herfor er, at jeg har fundet, at landsretten som følge af sagernes karakter bør have mulighed for at vurdere strafudmålingen, idet der efter min opfattelse bør ske en skærpelse af de idømte straffe, der som det fremgår i alle tilfælde blev udmålt til en lavere straf end den straf, politimesteren påstod de tiltalte idømt. Det bemærkes herved, at statsadvokatens strafpåstande ved sagernes behandling i landsretten ikke begrænses af de strafpåstande, politimesteren har fremsat under sagernes behandling i byretten.

Jeg kan endvidere oplyse, at én af ankesagerne er berammet til foretagelse i landsretten den 2. februar 2006. Jeg har fremsendt de to andre sager til landsretten med anmodning om, at alle sagerne behandles samme dag.

Jeg skal endelig henlede opmærksomheden på, at forhandlingerne under grundlovsforhørene, og til dels under domsforhandlingerne, er foregået for lukkede døre, at der er navneforbud i sagen, samt at der fortsat efterforskes i sagen.”